

kræfter ganske, at Børnene er blevet misbragt! Han beskylder altsaa den nævnte Købmand, som har været Formand for Komiteen, for, at han har afgivet en falsk Erklæring i det Brev, han har sendt mig. Det er altsaa Mening, at hvis Købmanden ikke vilde have nævnt Navne, ikke vilde have opgivet Adresser, kunde han blot have sagt: Jeg ønsker ikke at nævne Navne, men der er 3, 4, 5, eller hvor mange Tilfælde det er, hvor Komiteen har været nødt til at tage Børnene fra Hjemmet. Men han understreger, at det ikke har været Tilfældet; der er kun flyttet Børn, fordi Opholdet blev længere, end det var paatænkt. Jeg ved fra min Hjemstavn, at det skete; der var flere Steder saadanne Forhold i Hjemmene, at de ikke kunde blive ved at beholde Børnene, da det trak ud over den Tid, der oprindeligt var fastsat.

Jeg skal til Slut sige til det ærede Medlem, at den Plet, som han, som jeg før sagde, har villet sætte paa de danske Landmænd i saa Henseende, sidder fremdeles paa det ærede Medlem, naar han ikke gør Tinget en Undskyldning for den Beskyldning, han her har fremsat. Det ærede Medlem maa godt tale om Mursten. Jeg blev vildledt af en Oplysning, jeg havde faaet i en enkelt Sag, men jeg stod op her i Tinget og gjorde en Undskyldning, fordi jeg var blevet vildledt og derfor havde fremsat et urigtigt Tal. Det skulde det ærede Medlem gøre, ellers sidder Pletten fremdeles paa ham.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) fremdrog nogle Forhold fra min Valgkreds, hvor han mente, at en Række Arbejdsmænd, baade gifte og ugifte, nu ved Vinterens Begyndelse stod overfor Muligheden af ikke at kunne faa Arbejde. Jeg maa sige, at jeg kender ikke disse Forhold. Jeg kender derimod de ledende Mænd i de Kommuner, her er Tale om, og jeg maa sige, at jeg paa Forhaand maa have den Opfattelse, at det ærede Medlem neppe er helt rigtigt underrettet. Naa, jeg bliver jo nok bestyrket deri. For naar det ærede Medlem mener, at det Brev, som her blev læst op, netop beviser, at han i den Sag, som han er saa godt inde i, har talt rigtigt, har fuldkommen Ret overfor det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), saa kunde jeg

jo tænke mig, at det vilde være vanskeligt for ham at fremstille en Sag, som han dog ikke er saa godt inde i, fuldkommen korrekt. Men jeg maa sige, at hvis det skulde være Tilfældet, at der gik 90 Arbejdsmænd i Ølgod, som ingen Mennesker vilde give Arbejde, vilde det være i højeste Grad beklageligt. Men jeg tror ikke, det er rigtigt, for efter hvad jeg har kendt til Forholdene tidligere, har man netop der fra Sogneraadets Side vist sig villig til at tilbyde Arbejde og give dem Arbejde baade ved Vejanlæg og andre Ting, og jeg tror ikke, det indskrænker sig til den lille Plantage, som allerede skulde være forhugget. Enkelte uheldige Forhold kan der maaske nævnes derude, men jeg tror, som sagt, ikke, der er Grundlag for den Klage, som det ærede Medlem har villet fremsætte her. Det er meget muligt, at der lige i Øjeblikket ved Novembertid kan være nogen Arbejdsløshed, det tør jeg ikke sige noget om. Men jeg tror, det er en Egn, hvor der sikkert har været rigeligt Arbejde hele Sommeren, og jeg tror efter det Kendskab, jeg har til de paagældende, at de sikkert ogsaa vil kunne finde Udveje nu for Vintertiden.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) slipper nu ikke saa let fra det. Jeg skal ikke komme ind paa en videre Drøftelse af dette Forhold med det ærede Medlem, jeg kan ikke forlange, at han skal være kendt med Forholdene i deres Enkeltheder. Men jeg vil henstille til ham, at han skriver et Brev til Arbejdsmand Søren Axelsen i Ølgod og spørger ham, hvordan Forholdene er, og om det forholder sig, som jeg har sagt: at omtrent samtlige Arbejdsmænd i Ølgod og omliggende Sogne, hvorfra de samles i Arbejdsmændenes Fagforening i Ølgod, er arbejdsløse, og om Søren Axelsen og hans Fæller ser nogen Mulighed for at faa noget som helst Arbejde. Det Brev kunde han sende til Søren Axelsen, og jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem vil gøre det. Jeg er paa Forhaand omtrent paa det rene med, hvorledes Søren Axelsen vil besvare det, og skulde det saa vise sig, at Forholdene ikke forholdt sig saaledes, som jeg har sagt, kan vi jo senere tale om det.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der jo i sin Tid, som han selv